

— w każdym wypadku obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE z powodu (utrzymującego się) niedostatecznego usunięcia skutków w kontekście kasacyjnego skutku nieważnej grzywny z powodu nieuwzględnienia zakresu stwierdzenia nieważności orzeczonego przez Sąd w odniesieniu do (uchylonej z mocą wsteczną) nieważnej grzywny. Sąd ani nie utrzymał w mocy, ani nie zatwierdził nieważnej grzywny, lecz zasądził od skarżących zapłatę nowej i niezależnej grzywny sądowej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE oraz art. 99 ust. 4 i art. 98 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r.⁽¹⁾ z powodu nieprawidłowego przyjęcia odsetek za opóźnienie od dnia 4 stycznia 2011 r., ponieważ Komisja wbrew swojemu obowiązkowi nie zalicza na rzecz skarżących płatności pierwszej skarżącej, które zajęła bez podstawy prawnej (*ex tunc*) do czasu ogłoszenia wyroku z dnia 15 lipca 2015 r., ani powstałych od tej zapłaty odsetek wyrównawczych na poczet nowo ogłoszonej grzywny sądowej ze skutkiem od dnia 15 lipca 2015 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący zakazu podwójnego karania poprzez (faktyczne) podwyższenie grzywny sądowej, ponieważ Komisja żąda od skarżących bez podstawy prawnej z mocą wsteczną od dnia 4 stycznia 2011 r. zapłaty odsetek za opóźnienie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE i art. 99 ust. 4 lit. b) rozporządzenia 2018/1046 z powodu nieprawidłowego obliczenia dopuszczalnej maksymalnie wysokości odsetek za opóźnienie należnych od dnia 15 października 2015 r.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE z powodu naruszenia zasad dobrej administracji i reguł prawidłowego zarządzania, ponieważ Komisja żąda od skarżących bez podstawy prawnej płatności (dodatkowej) przekraczającej grzywnę sądową (plus odsetki za opóźnienie).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r – Crevier / EUIPO (Dezodoryzator powietrza)

(Sprawa T-276/20)

(2020/C 247/33)

Język postępowania: angielski

Strona

Strona skarżąca: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Kime, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny wzór: Zgłoszenie nr 5 652 872

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie R 2396/2019-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji eksperta, od której się odwołano w odniesieniu do oddalenia w całości wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego;
- przywrócenie stanu poprzedniego, alternatywnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO z odpowiednimi wskazówkami dla EUIPO;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie tytułu VIII, to jest art. 62–78 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie rozdziałów VII–XIX, art. 38–84 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2245/2002;
- Naruszenie traktatu UE;
- Naruszenie reguły prawnej.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – MKB Multifunds / Komisja**(Sprawa T-277/20)**

(2020/C 247/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: MKB Multifunds BV (Zierikzee, Niderlandy) (przedstawiciele: J. van de Hel i R. Rampersad, advocaten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.55704 (2019/FC) – Niderlandy – Domniemana pomoc na rzecz „Dutch Venture Initiative” (DVI);
- zobowiązanie Komisji do wznowienia dochodzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnego stwierdzenia przez Komisję, że inwestycje dokonywane przez DVI, strukturę funduszu funduszy, w prywatne fundusze equity, są zgodne z rynkiem.
2. Zarzut drugi dotyczy błędnego stwierdzenia przez Komisję, że ogólna struktura opłat stosowana w ramach Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) jest zgodna ze strukturą opłat stosowaną przez porównywalnego administratora funduszu funduszy.